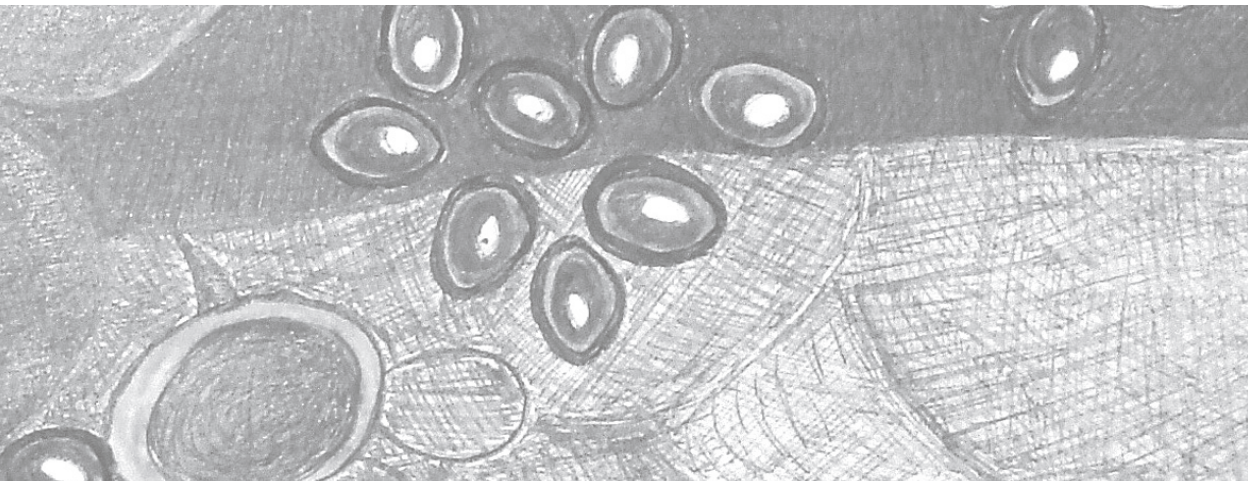

Trantsiziozko justizia inklusibo baten alde eragiteko ekintza feminista eta internazionalistarako agenda

Trantsiziozko justizia inklusibo baten alde eragiteko ekintza feminista eta internazionalistarako agenda*

* HEGOA (UPV/EHU) Institutuko Feminismoari, gatazka armatuei eta bake-eraikuntzari buruzko Ikerketa Ildoko lan-taldeak egin, Gipuzkoako Foru Aldundiak lagundutako *Egia, justizia eta erreparaziorako eskubidearen aldeko ekintza feminista eta internazionalista sendotzeko* Proiektuaren barruan. 2017ko maiatza. Kontaktua: www.hegoa.ehu.eus.

Trantsiziozko justizia inklusibo baten alde eragiteko ekintza feminista
eta internazionalistarako agenda

Mendia Azkue, Irantzu, Guzmán Orellana, Gloria eta Iker Zirion Landaluze (arg.) (2017): *Generoa eta trantsiziozko justizia. Emakumeen mugimenduak zigorgabetasunaren kontra*, publikazioan oinarrituta, Hegoa Institutua (UPV/EHU), Bilbo, <http://publicaciones.hegoa.ehu.es/assets/pdfs/320/Genero_y_justicia_transicional.pdf?1495105356>.

Maiatza 2017

www.hegoa.ehu.eus

hegoa@ehu.eus

UPV/EHU

Zubiria Etxea

Lehendakari Agirre etorbidea 81 • 48015 Bilbo

Tel.: 94 601 70 91 • Faxa: 94 601 70 40

UPV/EHU

Campuseko Liburutegia, 138. posta-kutxa

Nieves Cano 33 • 01006 Vitoria-Gasteiz

Tel.: 945 01 42 87 • Faxa: 945 01 42 87

UPV/EHU

Carlos Santamaría

Elhuyar plaza 2 • 20018 Donostia

Tel.: 943 01 74 64 • Faxa: 94 601 70 40

Agiri hau Creative Commonsen lizentziapean dago. Lan hau askatasunez kopiatu, banatu eta jendaurrean komunikatu ahal izango da, betiere, autoretza aitortzen bada eta helburu komertzialtarako erabiltzen ez bada. Ez dago lan honetan oinarritutako lana aldatzerik, eraldatzerik edo sortzerik. Lizentzia horren kopia ikusteko: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/>

Aurkezpena

Dokumentu honek trantsiziozko justizia prozesu inklusiboak sortzen laguntzeko hausnarketa eta proposamenak jasotzen ditu, ikuspegi feminista eta internazionalista batetik.

Trantsiziozko justiziak gizarteak gerratik bakera eta erregimen zapaltzaileetatik demokrazietara igarotzeko darabilten prozesu politiko eta soziala da. Hori hala izateko, trantsiziozko justiziak aipatzen du beharrezkoa dela iraganean gertatu diren giza eskubideen urraketa larriak tratatzea, ontzat emanez indarkeria berregitea saihesti nahi bada, ezin direla gertaera horiek ahaztu. Trantsiziozko justiziarako mekanismoak oro har lau jarduera-ildoren inguruan egituratu ohi dira: indarkeria-gertaerei buruzko egiaren bilaketa, zigor-erantzukizunak ebazteko ekintza judiziala, biktimen erreparazioa eta indarkeria berriro gertatzeko arriskuak minimizatzeke erreforma politikoak eta erakundeek egin beharrekoak.

Trantsiziozko justiziarako mekanismoak generoarekiko neutrotzat jotzen diren arren, gatazka armatuek eta zapalkuntzak emakume eta gizonenengan duten eragin desparekoan ez ezik, egia, justizia, erreparazio eta errepikatuko ez delako bermeetarako biktimek dituzten eskubideak erabiltzeko orduan ere eragiten dute zenbait faktorek. Hau da, trantsiziozko justiziak baditu genero-joerak, eta emakumeen aurka egindako krimenak gizonen kontra eragindakoak baino are zigorgabeago gera daitezzen da emakumeengan horrek duen ondorioa: eskubide-urraketak azpi-ordezkatuak egoten dira egiaren bilaketa-prozesuetan eta emakumeek justizia eta aintzatespena lortzeko, gizartearen antolamendu patriarkalean ohikoak diren muga kulturalak, psikosozialak, politikoak eta ekonomikoak dituzte¹. Arlo horretako desberdintasunak ez dira aintzat hartzen –edo oso maila txikian– erakundeen eta gizartearen aldetik, eta ez dira lehentasuna ere akademian.

Trantsiziozko justiziako neurriak inklusiboak izateari ematen zaion garrantzi politiko eta sozial eskasaren aurrean, gatazka armatuetan eta errepresioko testuinguruetan eragindako giza eskubideen urraketan aurreko zigorgabetasunaren aurkako borrokan, funtsezko egitekoa hartu du bere gain munduko hainbat tokitan emakumeen antolamendu-ehun garrantzitsu batek. Horrela, dokumentu hau egiteko oinarri nagusia hainbat herrialdetan, egia,

1 Mendia Azkue, Irantzu (2012): “Justicia transicional: dilemas y crítica feminista”, *Cuadernos de Trabajo/Lan Koadernoak Hegoa*, nº 59. zbk., <http://publicaciones.hegoa.ehu.es/assets/pdfs/236/Cuaderno_de_trabajo_Hegoa_59.pdf?1488539793>.

justizia eta erreparaziorako eskubidearen aldeko emakumeen mugimenduan izandako esperientzietatik ikasitakoa identifikatzea izan da, hala nola: Kosovo, Guatemala, El Salvador, Chiapas, Kolonbia, Mendebaldeko Sahara eta Kongoko Errepublika Demokratikoa². Horrekin, oinarri sendo, kontrastatu eta aipatutako herrialdeetako emakumeen mugimenduetako zuzeneko esperientzian oinarritua eman nahi izan diogu dokumentu honi. Horren azterketak eta erkaketak orientatzen du gai honetan eragin feminista eta internazionalista duen agenda hau, eta Euskal Herrian eta indarkeria politiko-armatuaren pean dauden beste herrialdeetan antolatuta dauden emakumeentzat baliagarri izatea du xede.

Abiapuntuko premisak

Ontzat ematen ditugu feminismoaren ekarpenak teoria kritiko eta mugimendu politiko askatzaile legez, iturrien eta boterearen funtzionamenduaren arteko erlazioak aztertuta, desparekotasunak eta emakumeen baztertzeko eta menderatze prozesuak azaltzen ditu, gatazka armatuetan eta errepresio-testuinguruetan gertatzen direnak barnean hartuta. Horietan, feminismoak erakutsi du emakumeek indarkeria-egoera askori egin behar izaten dietela aurre; bai halaber, egoera ekonomiko, sozial eta politiko baztertzailerei ere, genero-arrazoiengatik batik bat, baina bai eta logika arrazisten, klasisten, homofoboaren eta abarren ondorioz ere.

Gure ustez, gerretan eta gerren ostean emakumeen aurkako indarkeriari giza eskubideen ikuspuntutik ekiteak potentzial positiboa izan dezake egia, justizia, erreparazioa eta berriro gertatuko ez delako eskaerei dagokienez. Era berean, indarkeriaren eta zigorgabetasunaren aurrean emakumeen ekintza kolektiboaren azterketan ikuspegi hori ontzat emateak lagundu egin dezake giza eskubideen defendatzaile gisa, haien aktibismoaren zentzua hobeto ulertzeko.

Ikuspegi internazionalista bat hartu dugu, eta horrek hainbat eragileren erakunde feministei, giza eskubideen aldekoiei, elkartasunekoei eta nazioarteko kooperazioan dihardutenei, unibertsitateari eta erakundeetan-prozesuetan eta borroka globaletan bat egitera bultzatzen gaitu, honako

2 Esperientzia horiek hemen jasota daude: Mendia Azkue, Irantzu, Guzmán Orellana, Gloria eta Iker Zirion Landaluze (arg.) (2017): *Generoa eta trantsiziozko justizia. Emakumeen mugimenduak zigorgabetasunaren kontra*, Hegoa Institutua (UPV/EHU), Bilbo, <http://publicaciones.hegoa.ehu.es/assets/pdfs/320/Genero_y_justicia_transicional.pdf?1495105356>.

honetan, zigorgabetasunaren kontra diharduten emakumeen mugimenduekiko elkartasunaren inguruan. Horrek hainbat proposamen epistemologiko eta ekintza politikoko proposamenak sortzea, trukatzea eta elkarri onartzea dakar.

Premisa horiekin, eta kontuan hartuta testuinguru bakoitzaren berezitasunak, ondoren, gatazka armatu edo errepresioko testuinguruetan emakumeen aurkako indarkeriaren ereduaren zein zigorgabetasunaren aurkako aktibismoaren alderdi komunak identifikatuko ditugu. Alderi horiek agenda hau oinarritzeko egin dugun esperientzien azterketatik ateratzen dira.

Emakumeen kontrako indarkerian alderdi komunak

Emakumeen bizi-inguruak oso militarizatuta eta “sekuritizatuta” daude, eta horrek zuzenean eragiten du emakumeen osotasun fisiko eta psikologikoan eta haien eskubideak gauzatzeko aukeretan. Egunero egin behar (izan) diete aurre militar taldeei, militarren destakamentu edo kanpamentuei, armada eta segurtasun indar publiko eta pribatuen erasoaldiei, hainbat eragile armaturen zirikei, eta abarri. Haien bizi-testuinguruaren ezaugarria da indarkeria eta segurtasunik eza, balio militaristen goraiatzea eta gero eta zapaltzaileagoak eta pribatizatuagoak diren segurtasun-politikak. Beijing-en egin zen Emakumeei buruzko Munduko Laugarren Konferentziaren Adierazpenak eta Ekintza Plataformak (Nazio Batuak, 1995) espresuki aipatu zuten jada militarismoaren eta emakumeen eskubideen urraketaren arteko erlazioa, eta gastu militarren eta armen ekoizpen eta merkataritzaren ondorio kaltegarriak. Hala ere, nazioartean horri buruzko neurririk ez hartzeaz gain, gastu militarra (kideak, armak, etab.) eta militarizazioa handituz joan dira. Joera hori bereziki kezagarria da, batez ere kontuan hartzen badugu Estatuena dela emakumeen giza eskubideen urraketengatiko erantzukizun handiena, bai iraganeko gatazka armatu eta indarrean daudenetan, bai errepresio- eta okupazio-politikak iraunarazteagatik.

Emakumeen kontrako indarkeria sistematikoki, planifikazioarekin eta eskala handian gertatzen da. Emakumeak zuzenean kaltetzea eta emakumeak kide diren talde eta erkidegoetan desegituraketa sozial ahalik eta handiena eragitea dira indarkeria horren xedea, beraz, eragin kolektibo handia dauka. Gainera, emakumeen aurkako indarkeria ez da sexismoaren ondorioa soilik, klasismoaren eta arrazakeriaren ondorioa ere bada, eta hala erakusten du giza eskubideen urraketa larriek gehien kaltetu dituzten emakumeak emakume txirotuak, nekazariak, indigenak eta/edo talde etniko gutxiagotuak izateak eta izaten jarraitzeak. Erro historiko eta egiturazkoak dituen indarkeria da, kasu guztietan gatazka armatuaren aurretik eta ostean irauten duena, etengabe

gertatzen dena eta feminizidioetan duena islarik lazgarriena; baina bai eta emakumeen bizitzen, gorputzen eta lurraldeen esklabotzan, salerosketan, ustiaketan, gabetzean, diskriminazioan eta kolonizazioan eta desjabetzean ere.

Gatazka armatuetan eta errepresio-erregimenetan emakumeen aurkako indarkeriak ondorio fisiko, psikologiko eta sozial sakonak uzten ditu bizirik irteten diren emakumeengan. Ondorio horiek kroniko bihurtzeko joera dute, batez ere emakumeek berehala eta epe ertain eta luzera arreta medikoa eta laguntza psikosoziala jasotzen ez badituzte, eta familia-inguru eta inguru sozial bat lagun ez badute. Hemen, sexu-indarkeriak duen inpaktu latza aipa daiteke, indarkeria horrek gizonei ere eragiten dien arren, bereziki eta gehienbat emakumeen aurka erabiltzen den kontrol patriarkaleko tresnetako bat baita. Gainera, bereziki larriak izan daitezke horren ondorio sozialak, indarkeria mota horri lotzen zaion estigmaren indarraren arabera, estigma horrek biktimak izan diren emakumeak beraiek gertatutakoaren errudun bihurtu eta seinalatzeko joera eragiten baitu.

Indarkeria zuzenarekin batera, gatazka armatuetan eta testuinguru errepresiboetan emakumeen eskubide ekonomiko, sozial eta kulturalak urratzen dira; horrek ondorio negatibo latzak ditu emakumeen aukeretan, hezkuntza, osasuna, etxebizitza, lana eta bizirik irauteko baliabideak, etab. bezalako eremuetan. Ondorio horiek ere kroniko bihurtu ohi dira eta beraz, emakumeen bizi-baldintza material eta sozialek prekarizazio larria jasan dezakete.

Zigorgabetasunaren aurka emakumeen ekintzan alderdi komunak

Mundu osoan, emakumeak, subjektu kolektibo diren aldetik, haien kontra egindako krimenei aurre egiteko, haien eskubide politiko, ekonomiko eta sozialak babesteko eta trantsiziozko justizia inklusibo baterantz jotzeko gauzatzen ari diren erresistentzia-ekintzak garatzen ari dira. Egiazta daiteke esparru horretan ez dela aurrerapausorik ematen, hala izan dadin, emakumeak taldean eta modu antolatuan borrokatzen ez badira. Aztertutako herrialdeetan une honetara arte ezarri diren trantsiziozko justiziarako neurriak, bereziki ofizialak, tokikoak edo nazioartekoak, ez daude genero-ikuspegia txertatuta daukan azterketa batean oinarrituak. Horren ildoan, emakumeak jakitun izan dira estrategikoa zela erakunde autonomoak eratzea, autonomoak alderdi politikoekiko edo bestelako erakunde sozialekiko, eta erabaki hori berebizikoa izan da erreibindikazio politiko eta sozialetan aurrerapausoak emateko.

Beste hainbat zentzutan, horri esker egin ahal izan dute emakume antolatuek “iraultza iraultzaren baitan” eta euren termino propioetan berretsi dute euren burua subjektu politiko gisa.

Zigorgabetasunaren aurkako haien borrokan, emakumeen mugimenduek trantsiziozko justiziaren berezko jarduera-ardatz guztiekin harremana duten estrategia eta ekintzak garatzen dituzte, hots; gertakarien ikerketa, justiziaren ekintza, emakumeei euren bizitzak positiboki aldatzen lagunduko dieten aintzatespena eta erreparaziorako formulen bilaketa, eta indarkeria errepika dadin saihesteko eragin politiko eta sozialarekin zerikusia daukate.

Justiziaren esanahiak indarkeriaren biktima izan diren emakumeen ikuspuntutik ikertzea eta sakontzea ezinbesteko elementua da agenda honetan aurrera egiteko. Zenbait emakumerentzat, errudunak zein diren adieraztea, epaitzea eta zigortzea, hein batean behinik behin, euren burua erreparatzeko modu bat da. Beraz, helburu hori lortzera bideratzen dira ekintza judizialarekin eta lege-akonpainamendurekin erlazionatuta dauden ekintza feministetako batzuk, indarkeria salatzea lortzen duten emakumeen kasuetan.

Halako neurriekin batera, ekintzaren arreta errudunak zigortzean ez ezik, arauzko salaketak egon zein egon ez, bizirik irten diren emakumeen errehabilitazioa –banakakoa, erkidegokoa eta soziala– lortzera bideraturiko ekintza feministek ere garrantzi berezia daukate. Ohiko justiziaren ordezkio mekanismoak sortu behar direlako indarkeriak eragindako kaltea oso osorik leheneratu edo konpontzeko. Hemen justizia leheneratzaileko ekintzak sartzen dira, emakumeak beraiek protagonista bihurtzen dituztenak, eurak izanik zer, nola, noiz, norekin eta noraino eramango dituzten prozesuak, etab. erabakiko dutenak. Erabaki horietan, klasea, etnia, adina eta bestelako faktore batzuk erabakiorrak izan daitezke erreparazioa ulertzeko moduan eta horren inguruan emakumeek egituratzen dituzten erreibindikazioetan.

Indarkeriatik bizirik irten diren emakumeen laguntzarako ekintza feministen esparruan, erresistentzia eta suspertzeko moduek izaera erabat kolektiboa dute; hau da, taldean eta erkidegoan eta emakumeen elkartasun sareetan oinarritua dago batik bat. Elkarrenganako laguntza hori funtsezkoa da emakumeen bizimodua aldarazteko, osatzeko, ahalduzko pertsonal eta kolektiborako, norberaren estimua, eta gizartean duen posizioa eta kontsiderazioa sustatzeko. Emakumeen arteko laguntza sozial eta psikologikoak prozesu-logika bat dauka, eta indarkeria egoera oso larri eta traumatizatzaileetatik bizirik irten direnek aukeratu dituzten denborak eta hitz egiteko moduak errespetatzen ahalegintzen da. Entzutea eta konfiantzaren eraikuntza errazten duen epai

moralik gabeko ingurua eskaintzen duten espazioetan gertatu ohi da, eta emakumeen suspertzea eta duintzea ahalbidetzen ditu.

Azkenik, eta trantsiziozko justiziaren agendaren atal gisa, emakumeek garrantzia ematen diote memoria kolektiboa berreskuratzeari. Memoria hori azpitik gora eraikitzen da, historiaren periferiatik, identitate komun batean nork bere burua ezagutzeko eta bai gatazken konponbide negoziatu bat lortzeko bai indarkeriak suntsitutakoa berreraikitzeke, norberaren ekarpen politiko, sozial, ekonomiko eta kulturalak balioesteko premiatik. Gainera, justizia egin eta emakumeei erreparazioa emateko tresna politiko bihurtu den memoria da, haien aurkako indarkeriagatiko zigorgabetasun politikoari eta juridikoari ez ezik horiek babesten dituen zigorgabetasun patriarkalari ere egiten diona erronka.

Trantsiziozko justizia inklusiborako agenda baterako proposamenak

Proposamen hauek sailkatzeko egia, justizia, erreparazioa eta errepikatuko ez delako bermearen ardatzetara nola egokitzen diren hartu dugu kontuan; hala ere, horietako asko ardatz horietako batekin baino gehiagorekin lotuta daude. Era berean, gure ustez, modu generikoan azaldutako proposamenak hainbat eragile sozial eta politiko interpelatzen dituzte, eta haiek bere gain hartzeko modukoak dira, zeinek bere jarduera-eremutik (erakundeak, gizarte-mugimenduak, akademia, etab.).

Egiarako eskubidea

- Indarkeria politiko eta armatuko testuinguruetan emakumeei buruzko ikerketa-ekimenak sustatzea, behar diren baliabideez hornitzea, eta hedatzea, alde batetik giza eskubideen urraketa eta, bestetik, haien aktibismo sozial eta politikoa aztertzeke. Ekimen horiek emakumeen heterogeneotasuna hartu behar dute kontuan, gatazka armatuetan parte hartzeko rolei eta moduei dagokienez, nahiz identitate-faktore anitzei dagokienez: jatorria, etnia, hizkuntza, etab.
- Informazioa sexuen arabera bereizirik eta genero-azterketa barnean hartuta biltzeko tresnak garatzea eta sistematikoki txertatzea indarkeria kolektiboko gertaerei, testuinguruari eta eraginei buruzko egia zein den jakitera bideraturiko ekimen guztietan.

- Emakumeen giza eskubideen urraketak ikertzera bideraturiko egiaren batzordeen sorreraren eta legitimazio sozialaren alde egitea.
- Emakumeen espazio eta prozesu autonomoen sorreran laguntzea, haien giza eskubideen urraketari buruzko emakumeen egia, pairatutako eragin askotarikoak (fisikoak, psikosozialak, emozionalak, afektiboak, familiakoak, ekonomikoak, etab.) eta indarkeriaren ondoren, horiek gainditzeko eta osatzeko mekanismo eta proposamenak azaleratzeko.

Justiziarako eskubidea

- Nazioarteko Zuzenbide Humanitarioan eta Giza Eskubideei buruzko Nazioarteko Zuzenbidean, alde batetik logika androzentrikoa eta bestetik legediaren aplikazioan aurreiritzi patriarkalak bihurtuko dituzten mota guztietako ekimenei laguntzea, formaziokoak barne.
- Prozedura judizialean aldaketa sustatzea; izan ere, horiek guztiak genero-desparekotasunak kutsatuta daude, eta eragin negatiboa dute emakumeengan, haien berbiktimizazioa eragiten baitute: bereziki larria da emakumeen testigantzen sinesgarritasuna etengabe ezbaian jartzea, gehienetan bete ezin diren frogak eskatzea, eta salaketa egiten duten emakumeek eta lekukoek biktimarioen aurrean duten babesik eza.
- Emakumeen giza eskubideen urraketan aurrean, haien magnitudearen eta larritasunaren neurriko erantzun juridikoak sustatzea. Horren barruan sartzen da indarkeria bizi duten eta bizirik irten diren emakumeei aholkularitza eta laguntza juridiko eta legezkoa emateko ekimenei laguntzea kasuen salaketa eta segimendua egiterakoan.
- Indarkeriaren biktima diren emakumeak birgaitzera bideraturiko justizia leheneratzaileko mekanismoen alde egitea, erkidegoan, herrietan, nazio edo estatuan eta nazioartean. Horrek esan nahi du onartu egin behar dela justizia ulertzeko modu eta jardun ezberdinak badirela eta guztiek mendebaldeko logikari ez diotela erantzuten.

Erreparazioarako eskubidea

- Genero-azterketan oinarrituriko erreparazio integralerako planak lantzea eta ezartzea, emakumeak ukitzen dituzten desparekotasuneko baldintza material

eta sozialak kontuan hartuko dituztenak, erreparaziora iristea baldintzatzen dietelako.

- Indarkeria bizi izan duten emakumeentzako arreta, kalitatekoa eta denboran irauten duena, emakume horien osatze fisiko, psikologiko, sozial eta ekonomikoa lortzeko.
- Giza eskubideen interdependentzia eta zatiezintasuna oinarri hartuta, bizirik iraun duten emakumeei indarkeriaren ondorioz ukatu izan zaizkien aukera ekonomiko, laboral, hezkuntzako eta kulturalak leheneratzea, haien bizitza proiektuak berreskura ditzaten ahal den neurrian.
- Indarkeriaren biktima izan diren emakumeen aintzatespen instituzional eta sozialerako ekintzak sustatzea, Estatuaren erantzukizunaren parte gisa, baina bai eta gizartearena ere.

Errepikatuko ez delako bermea

- Gizarteak desmilitarizatzeko ekimenei laguntzea; militarizazioak eta balio militarrek hedatzeak genero-rol tradizional eta hierarkizatuenak indartzen dituelako eta emakumeen aurkako indarkeria hedatzearekin estu lotuta daudelako.
- Emakumeen diskriminazioa eta haien aurkako indarkeriaren euskarri diren oinarri ekonomiko, politiko, sozial eta kulturalak eraldatzera bideratuko diren berreraikitzeo, bakerako, bizikidetzarako, memoria eta erreparaziorako politika publikoak bultzatzea. Horrek esan nahi du bakearen aldeko politiken eta berdintasunaren aldeko politiken arteko loturak indartu egin behar direla.
- Emakumeen memoria historikoa berreskuratzeko prozesuak sustatzea, tokian bertan sortzen diren esperientzietatik hasita, emakumeen aurkako giza eskubideen urraketak dokumentatzen eta haiengatiko justizia eskatzen, eta emakumeen parte-hartze eta protagonismo sozial eta politikoa balioesten eta bultzatzen laguntzeko. Horrek barnean dakar memoria-guneak sortzea, materialak eta ez-materialak, generoarekiko nahita neutroak izateari utziko diotenak, eta modu esplizituan indarkeriaren biktima izan diren eta bizirik iraun duten emakumeak duinduko dituztenak.
- Eraldaketa sozialerako hezkuntzako ekimenak bultzatzea, abiapuntu kritiko batetik, bakea eta indarkeria kontzeptuak alderdi guztietatik eta modu zabalean aztertzeo, emakumeen eta gizonen arteko botere-harremanen

egungo *statu quo*-a apurtzeko eta emakumeekin bidezkoagoa den memoria baten belaunaldien arteko transmisioa gauzatzen laguntzeko.

- Haien autonomia errespetatuz, emakumeen mugimenduak eta mugimendu feministak legitimatzea eta haiei laguntzea zigorgabetasun juridiko, politiko eta patriarkalaren aurkako borrokan. Horrek dakar emakumeen aurkako indarkeria politiko eta armatuaren eta haien kontrako bestelako indarkeria moten arteko loturak -feminizidioa barne- aztertzen eta horren gaineko kontzientzia hartzen laguntzea; halaber, emakumeen eskubideen defentsarako sare eta plataforma feministak bultzatzea ere.
- Elkartasun feminista eta internazionalistaren arteko loturak indartzea, horizontaltasunetik eta elkarrekiko ekarpenak onartuta; halaber, indarkeria politiko eta armatuaren ondorioz “etsaitzat” hartu izan diren askotariko emakumeak elkartzeko espazioak sortzea.
- Indarkeria sexistaren aurkako jardun politikoan aktiboak diren gizonen kolektiboekiko aliantzak indartzea, egitura patriarkalak eraldatzeko duten erantzukizuna abiapuntu hartuta.